

at han paa anden Maade kan være sikret mod Besvigelser, har det aldrig været muligt for Postmestrene, ialtfald paa de større Kontorer, fuldstændigt at udøve paa Grund af de andre Forretninger, som paahvile dem, men den kan nu mindre end nogensinde udøves, da Postmestrenes andre Forretninger stadig ere tiltagende, særlig paa Grund af den betydelige Udvidelse, som Landpostvæsenet har faaet netop i det her omhandlede Tidsrum.

Landpostbudgangenes Antal, som i 1870 ikkun udgjorde 136, var ved Udgangen af Finansaaaret 1882—83 voget til 1,341, og en stor Del af Landet har som bekendt nu Om- deling direkte til Adressaterne. Denne stærke Udvikling af Landposterne har ikke blot bevirket en Forøgelse af de daglige Expeditioners Antal ved Kontorerne, men tillige medført en omsat- tende Virksomhed for Postmestrene dels i Henseende til Gjennemførelsen i det Enkelte af Landpostbudgangenes Indretning og videre Ud- vikling i deres Distrikter, dels i Henseende til Tilsynet med det paa mange Steder ikke ube- tydelige underordnede Personale, som derved er blevet dem underlagt, og især ved de stadige og vidtløftige mundtlige og skriftlige Forhandlinger med de enkelte Beboere paa Landet, som dette Forhold naturlig fører med sig. Det er for en stor Del hele denne Virksomhed, som herved er opstaaet, der nu gjør det umuligt for Postme- strenes at kontrollere Detaillen af de stadigt til- tagende Forretninger ved Kontorerne paa en saadan Maade, at de kunne være sikrede mod Ansvar.

Der vil vistnok kunne bødes Noget paa disse uheldige Forhold, naar man vilde stride til den Foranstaltning, at indskrænke Indle- ringstiden for Pengesendelser ved Provinds- postkontorerne til et vist mindre Antal Timer af Dagen, men da det kan forudses, at en saa- dan Forandring vilde vække ikke ringe Misfor- nøielse hos det korresponderende Publikum, hvad der ikke vilde være uberettiget, eftersom der der- ved vilde gjøres et væsentligt Tilbagestridt fra den bestaaende Tilstand, er der fundet overvei- ende Betænkelighed ved paa denne Maade at raade Bod paa den omtalte Ulempe. Dette vil derfor ikke kunne opnaas ad anden Vej end ved at fornye Posthusene med Kontorbetjente, som ansættes af Postvæsenet, og som saaledes selv kunne overtage Ansvaret for deres Tjenestes Udførelse. Særlig meget kunde tale for ganske at forlade den nuværende Ordning, hvorefter det er overladt Postmestrene selv for den dem tilstaaede Kontorholdsgodtgørelse at skaffe sig den fornødne Assistanse ved Forretningerne, og ligesom det finder Sted i fremmede Landes Postvæsen, saavel som ogsaa indenfor en vis Begrænsning i vort Landvæsen og Telegraf- væsen, samt i det Væsentligste ved de Kjøben-

havnske Postkontorer, at lade samtlige ved Post- husene Tjenestegjørende ansættes af Postvæsenet, da dette derved vilde erholde en meget ønskelig Indflydelse paa Valget af disse Betjente, der danne den Stamme, hvorfra Postvæsenets øvrige Personale regelmæssig udgaar. Ved saa- ledes paa engang at opgive det hidtil fulgte System, vilde der imidlertid gjøres en for brat og ikke tilstrækkelig forberedt Overgang fra det Bestaaende til en hel ny Ordning, og det turde derfor være rettest foreløbig at indskrænke For- andringen til kun at gjælde i saa stort et Om- fang, som det gjøres nødvendigt af det ovenfor berørte Hensyn til Muligheden for Postmestrene af at føre et saadant Tilsyn med Forretnin- gerne ved deres Kontorer, at de kunne bære det Ansvar, der paahviler dem. Man har derefter indskrænket sig til at foreslaa offentlig Ansæt- telse givet til de Kontorbetjente, som ifølge den bestaaende Ordning ere autoriserede til at mod- tage og kvittere for Postforsendelser, Postfuld- mægtigene, og Foranstaltningen tænkes som en Begyndelse ikkun gennemført for Fuldmægtigene ved de Postkontorer udenfor Kjøbenhavn, som høre under 2den Lønningsklasse. Med Hensyn til de Bilkaar, hvorunder disse Bestillingsmænd skulde stilles, er det, da den Tjeneste, der paa- hviler en Fuldmægtig ved et større Postkontor, er forbundet med det samme Arbejde og Ansvar som en Kjøbenhavns Expeditioners eller en Expe- dients ved de bevægelige Postkontorer, ligesom de ogsaa i deres nuværende Stillinger i Post- mestrenes private Tjeneste oppebære Indtægter, der omtrent svare til Expeditionernes Lønning- er, anset for rigtigt at stille dem lige med Postexpeditionerne, og de ere derfor i Lovforsla- get optagne som hørende til 4de Lønnings- klasse.

Ogsaa i en anden Henseende, foruden de ovenfor omtalte, er der i de siden 1870 for- løbne Aar foregaaet en Udvikling af Postvæ- senet, som ikke i et tilsvarende Forhold har fundet Sted i de tidligere Tidsrum, idet Antallet af Posthusene er blevet i høj Grad forøget der- ved, at der paa en stor Mængde Landstationer er oprettet selvstændige Postkontorer, medens saa- danne tidligere saa godt som udelukkende fandtes i Kjøbstæderne. Paa den Tid, da Loven af 2den Juli 1870 emanerede, fandtes der indenfor Kjøbenhavn 105 Posthuse, hvoraf 82 vare optagne i Lønningsklasserne, medens 23 bestode som saakaldte „mindre Postexpeditioner“, der lønnedes med en samlet Godtgørelse, ind- befattende Bedrag for de med Bestyrelsen for- bundne Udgifter. I de siden den Tid indtil Udgangen af 1882—83 forløbne Aar er Antal- let af Posthuse udenfor Kjøbenhavn voget til 183, saaledes at der altsaa nu er ikke mindre end 101 Posthuse, hvis Lønningsforhold ikke ere normerede ved nogen Lønningslov. Uagtet alle